

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW
PT1/0602/54/367/NWQ/11/BMI9-4080

Warszawa, dnia 21 kwietnia 2011r.

1 Kwiecień
S. K. E. T. A. R. I. A. T.
Wzrost Prac Senackich
wpłynęło do.....26.04.11.....
nr. 3877 podpis.....

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Stanisław Perle Marszałek

Nawiązując do przesłanego przy piśmie z dnia 24 marca 2011r. znak: BPS/DSK-043-3465/11 oświadczenia senatora Pana Sławomira Kowalskiego, złożonego na 72 posiedzeniu Senatu w dniu 17 marca 2011r. w sprawie usług świadczonych przez spółki lekarskie niemające statusu zakładów opieki zdrowotnej, uprzejmie wyjaśniam.

Ustawą z dnia 18 marca 2011r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach (Dz. U. Nr 64, poz. 332) m.in. doprecyzowano brzmienie niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, w tym w zakresie zwolnień dla usług opieki medycznej.

Zgodnie z obowiązującą od dnia 1 kwietnia 2011r. treścią art. 43 ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 z późn. zm.), w brzmieniu nadanym ww. ustawą nowelizującą, zwolnieniu od podatku podlegają usługi w zakresie opieki medycznej, służące profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia świadczone w ramach wykonywania zawodów:

- a) lekarza i lekarza dentystry,
- b) pielęgniarki i położnej,
- c) medycznych, o których mowa w art. 18d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007r. Nr 14, poz. 89 z późn. zm.),
- d) psychologa.

Jednocześnie, na podstawie art. 6 ww. ustawy nowelizującej ustawę o podatku od towarów i usług, wprowadzono przepis przejściowy, zgodnie z którym podatnicy będą mogli stosować zwolnienie, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 19 w okresie od dnia 1 stycznia 2011r. do dnia 31 marca 2011r.

Zwolnienie określone w art. 43 ust. 1 pkt 19 ww. ustawy o podatku od towarów i usług odpowiada zakresowi zwolnienia wynikającego z przepisu art. 132 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, str. 1), zgodnie z którym państwa członkowskie zwalniają od podatku świadczenie opieki medycznej w ramach zawodów medycznych i paramedycznych, określonych przez zainteresowane państwo członkowskie.

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej C-141/00 w sprawie *Ambulanter Pflegedienst Kügler GmbH*, „*zwolnienie przyznane w art. 13(A)(1)(c) szóstej dyrektywy (aktualnie art. 132 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112/WE Rady) nie zależy od formy prawnej podatnika świadczącego usługi medyczne lub paramedyczne, o których mowa w tym przepisie*”.

W wyroku tym TSUE wyjaśnił również: „*W dosłownej interpretacji, przepis ten (art. 132 ust. 1 lit. c) dyrektywy) nie wymaga, by usługi medyczne były świadczone przez podatnika o konkretnej formie prawnej, aby objąć je zwolnieniem. Spełnione muszą być tylko dwa warunki: musi to obejmować usługi medyczne i muszą one być świadczone przez osoby posiadające konieczne kwalifikacje zawodowe*” (pkt 27).

Oznacza to, że zwolnienie określone w przepisie art. 43 ust. 1 pkt 19 ww. ustawy o podatku od towarów i usług ma zastosowanie do usług opieki medycznej, świadczonych w ramach wykonywania zawodów medycznych, niezależnie od formy organizacyjno-prawnej podatnika świadczącego taką usługę.

W mojej opinii przewidziane w przepisach ustawy o podatku od towarów i usług uregulowania powinny zatem rozwiązać ewentualne problemy interpretacyjne związane ze zwolnieniem usług opieki medycznej świadczonych przez spółki lekarskie niemające statusu zakładów opieki zdrowotnej.

2 *penaranie*
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Maciej Grabowski